

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Reunió entre Mas i Rajoy
Mas alerta Rajoy que sense votar "no hi ha solució estable ni bona", mentre que el president espanyol no es mou de l'oposició a la consulta.

10
anys

Psicosi terrorista a Roma
La detenció a la capital italiana d'un sospitós dels atacs de Londres causa preocupació a la ciutat, amb rumors d'un enverinament d'aigües.

20
anys

Els perills del PP
El president de la Generalitat, Jordi Pujol, alerta del perill del missatge del PP i el considera perjudicial per a la convivència a Catalunya.

Ca montes

Vicent
Partal

Banderes

Hi ha alguna raó per la qual el futbol es vincula molt a les identitats. Supose que algú deu haver fet una tesi doctoral sobre el tema perquè l'evidència és enorme. No hi ha cap estadi del planeta on no apareguen banderes diguem-ne locals, no de l'equip sinó de la zona. Només la Premier League anglesa sol escapar de la tendència generalitzada. En totes les altres lligues, però, les banderes de la regió, la nació, la ciutat o el barri i tot són orgullosament presents en mans dels seguidors. Com les estrelades en les mans dels del Barça.

Fins i tot la lliga més nova és sorprenent en aquest sentit. A la MLS dels Estats Units està passant una cosa que no s'havia vist mai en aquell país. Deu ser per imitació però no per

D'exemples de la identificació entre club i país en trobem arreu

això deixa de sorprendre. En els partits que juguen a Boston els Revolution la grada és plena de les banderes roges amb el pi verd acantonat, representatives de Nova Anglaterra. És una bandera pràcticament en desús, que ningú no fa servir. Excepte a l'estadi. I que des de l'estadi està provocant una revifada també als carrers del vell símbol.

Nova Anglaterra, però, té una entitat sobre la qual ningú no dubta. No és el cas, tanmateix, de Cascàdia, la república del Pacífic que mai no ha existit i que poca gent reclama a Seattle. Però la seua bandera blava, blanca i verda és ben visible a l'estadi del Sounders, l'equip local i un dels més importants de la lliga.

D'exemples de la identificació entre club i país en trobem arreu. Aneu a veure la web del Bàstia, en la jacobina lliga francesa, i us trobareu que està en cors, o siga en italià. Mireu a la lliga italiana com llueixen les banderes toscanes, sicilianes, sardes en els estadis locals. I no cal parlar de casos tan coneguts com els del Celtic escocès, emblemàtic pel seu suport a la causa irlandesa.

La pregunta, per això, és: ja sap la UEFA en quin embolic s'ha posat?

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

Ombres d'estiu

Un llibreter i Atticus Finch

Imma Merino

El meu amic Guillem m'ha trucat per dir-me que Anagrama ha reeditat en castellà 'Carol', la novel·la "lèsbica" de Patricia Highsmith, avançant-se a l'estrena de la sublim versió cinematogràfica de Todd Haynes, que no tindrà lloc fins a la primavera de l'any vinent. De moment, no hi ha cap reedició en català. També m'explica que, just la nit abans de llegir la meua primera "ombra" sobre *Matar un rossinyol*, va tornar a veure casualment el film que, adaptant-la, va contribuir encara més a la popularitat tan fulgurant com incandescent de la novel·la de Harper Lee, apareguda el 1960.

Respecte a aquesta popularitat, el meu amic, llibreter per sempre, em comenta que sobretot la té als

EUA, on se n'han venut milions d'exemplars i cada any es renoven els seus lectors perquè forma part del seu patrimoni literari i moral. En canvi, ell no recorda haver venut anualment més de dos o tres exemplars de la novel·la des que Edicions 62 va publicar-la en català, amb una traducció de Xavier Pàmies, ara fa uns deu anys.

Per contra, la pel·lícula ha fet present en el nostre imaginari, creant-hi un desig de transmissió, la dignitat moral de l'advocat Atticus Finch i els jocs d'infantesa dels seus fills. El meu amic em diu que espera que la seva néta tingui un parell

ANTHONY GARNER

d'anys més per descobrir-li la pel·lícula. També em comenta que s'hi veu clarament que, per molt que Atticus demostrí en el judici que el seu defensat és inno-

cent, el "negre" Tom Robinson serà declarat culpable per un tribunal d'homes blancs: està condemnat d'entrada. Li dic que, pel que tinc entès, a la novel·la amagada d'Harper Lee, *Vés i aposta per un sentinella*, Finch té un captivament semblant al dels homes blancs que condemnen Robinson. Em diu que no vol tenir una altra imatge d'Atticus. I també que no llegeixi una novel·la que la seva autora no va publicar i que, un cop ella no "controla" i la seva germana és morta, ha aparegut per iniciativa de la seva advocada.

Em reitera que no la llegeixi, que no en parli i que recomani *Matar un rossinyol*. Però ja l'estic llegint amb estranyesa i inquietud.